

produktionen og ogsaa for Forbrugerne af Margarine, før Husholdningerne omkring i Landet. Ved en rolig og saglig Forhandling nu vil man i denne Sag kunne naa et gunstigt Resultat, og det vil lettere lade sig gøre nu for Tiden end før, hvor Fremstilling og Forhandling af Margarine i saa høj Grad har været et Stridsspørgsmaal.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Sporon-Fiedler: I det hele og store kan jeg kun glæde mig over Lovforslaget, jeg er enig i næsten alt, hvad der staar deri, undtagen i den ene Bestemmelse, der har været berørt af de tre tidligere Taler, nemlig Farvebestemmelsen. Alle Bestemmelser i nærværende Lovforslag saavel som i tidligere Love om Tilvirkning og Forhandling af Margarine tager Sigte paa at forhindre, at Margarine udgives for eller forveksles med Smør, hvorfor det forekommer mig ret mærkeligt, at man har strøget Farvebestemmelsen, som jeg betragter som det nemmeste, bedste og mest paalidelige Middel mod Forveksling. Jeg underkender ikke Røbestoffernes store Betydning, men hvor mange af de Tusinder, som køber Margarine til Forbrug, foretager en Analyse eller lader en saadan foretage?

Allerede i første Linie i Lovforslagets § 1 staar et Udtryk, som ikke burde staa der, nemlig „smørlignende Fabrikat“. Man siger Fedt for sig og Smør for sig, og Margarine skal nu en Gang ikke ligne Smør simpelt hen af den gode Grund, at det ikke er Smør. Farvning af Margarine er i Virkeligheden altid, selv i det daglige Liv, i Familierekredsen, et mildt Bedrag. Man vil lade Margarine fremtræde smørlignende for at faa det til at glide ned som Smør. Familiefaderen beundrer og roser Husmoderen for hendes fortræffelige Administration af Husholdningspengene, og saa tænker han ikke over, at han faar den billigere Margarine, som han spiser for Smør. Det er der for saa vidt ikke det allermindste at sige til, naar det blot ikke skader i større Kredse og udadtil. Dette, at Margarine kan forveksles med Smør, naar den er farvet, er for saa vidt et glædeligt Tegn paa, at Fabrikationen er naaet til et højt Standpunkt. Smagen generer altsaa ikke. Det er desuden et sundt, pertopt og nærende Produkt, hvorfor det med Rette finder udstrakt Anvendelse, ikke blot i Arbejderklassen, men langt ind i Middelstanden. Dette er kun

glædeligt. Og økonomisk set er det altid rigtigt at bruge det billigere og sælge det dyrere.

Men det forekommer mig betænkeligt at medvirke til, at Margارين gives ud for mere, end den er, og dette fremmes, naar man stryger Farvebestemmelsen. Man maa erkende, at mange Bestemmelser i Lovforslaget gaar ud paa at hindre Forveksling og Forfalskning. Margارين skal saaledes forhandles i Beholdere, der har en fra de sædvanlige Smørfustager væsentlig afvigende Form, den skal være indpakket i Papir, mærket med Ordet „Margarine“, og der skal til dette Ord anvendes Bogstaver, der har samme Farve, Karakter, Snit o. s. v. Men naar man har et saa klart Blik for det farlige i, at man kan forveksle Margarine med Smør, synes det mig ikke rimeligt, at man vil stryge det bedste Middel, man har til at undgaa Forveksling, ja for Forbrugerne, der køber smaa Kvantiteter, det eneste Kontrolmiddel, som virkelig duer i det daglige Liv. Dette med at farve Margارين er i Virkeligheden kun en Idé og ikke en Gang en god Idé. Det er slet ikke den hvide Farve, der i og for sig virker utiltalende. Svinefedt, der bruges i stor Udstrækning og er et fortræffeligt Produkt, er ogsaa hvidt, og Flødeskum er hvidt. Det er altsaa ikke i og for sig Farven, der virker stødende. Nej, man vil have, at Margارين skal være smørlignende, den skal udgives for Smør og bruges for Smør. Det er, som jeg sagde før, et mildt Bedrag, det drejer sig om.

Imidlertid foretrækker jeg under visse Forudsætninger dog, at man stryger Farvebestemmelsen fremfor at bevare den nuværende Tilstand, hvor Margارين farves i Smug. Det er nemlig efter min Mening en Fejl ved den nuværende Ordning, at Farven sælges i de samme Forretninger som Margارين. Det er en Fristelse, og den kan Folk ikke altid staa for. Nu udleveres der et vist Kvantum Farve til et vist Kvantum Margارين. Disse Ting sælges ganske vist hver for sig, men der er talrige Eksempler paa, at naar Varen er betalt, farves den paa Stedet efter Anmodning. Margارين er solgt i ufarvet Stand, men Køberen faar den hjem i farvet. Det gaar selvfølgelig lettere i Forretninger, hvor Sælgeren og hans Hustru selv betjener Kunderne, end hvor der holdes Medhjælp. Men alene det, at slikt kan finde Sted, er en farlig Ting. Der er ikke det mindste i Vejen for, at Husmoderen, hvis hun mener, at det ser bedre ud eller